

Dosarul nr. 2ra-627/2021

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Glodeni (jud. I.Cazacu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S.Procopciuc, E.Grumeza, N.Chircu)

ÎNCHEIERE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Sănătății,
Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ministerul
Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova împotriva lui
Evghenii Goroșciuc cu privire la executarea obligațiunii,

împotriva deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 30 septembrie 2020, reclamantul Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției
Sociale al Republicii Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva
lui Evghenii Goroșciuc cu privire la executarea obligațiunii.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, prin ordinul 452-SP din
XXXXX, pârâtul Evghenii Goroșciuc a fost înmatriculat la studii postuniversitare
prin rezidențiat la specializarea Anesteziologie și reanimatologie cu instruire din
contul statului.

La data de 22 iunie 2016, pârâtul a absolvit USMF „N.Testemițanu”,
conform diplomei de licență nr.XXXXX. În Republica Moldova studiile de
rezidențiat sunt finanțate din contul mijloacelor financiare bugetare alocate de
Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova în acest
scop. Astfel, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a stabilit cota-parte
anuală pentru anul 2012, a locurilor pe specialități la rezidențiat din numărul total
de locuri aprobat, printre care a fost inclus și pârâtul.

Candidații care au promovat concursul de admitere în rezidențiat au obligația
să încheie cu Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale un contract privind
instruirea în rezidențiat și plasarea în câmpul muncii a medicilor și farmacistelor.

La fel, a mai indicat, că la data de 01 noiembrie 2012, între pârât și
colaboratorii Ministerului Sănătății au fost duse convorbiri despre necesitatea
încheierii contractului nr. 499 din 01.11.2012, privind instruirea în rezidențiat și

plasarea în câmpul muncii, care a fost elaborat în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1396/2003.

Potrivit contractului, statul Republica Moldova și-a asumat obligația de a asigura instruirea pârâtului în studii postuniversitare în rezidențiat, cu finanțare de la bugetul de stat, asigurarea pe toată perioada de studii cu bursă, însă, pârâtul, conform p.4.2. lit.a) din contract, și-a asumat obligația că după absolvirea rezidențiatului să activeze cel puțin trei ani, la stat, conform repartizării Ministerului Sănătății (actualmente - Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova).

A mai menționat, faptul, că contractul dat a fost semnat doar de Minister dar nu și de către pârât, din motive necunoscute, însă ultimul prin acțiunile/inacțiunile sale a acceptat condițiile stipulate în contractul nr. 449 din 01.11.2012, a frecventat și realizat studiile din contul bugetului de stat, a recepționat bursa în perioada 2012-2016, a petrecut practica de stagiere între anii 2015, 2016 în spitalul raional Glodeni și alte acțiuni ce atestă acceptarea condițiilor contractului prenotat.

La data de 13 iulie 2016, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a eliberat pârâtului Evgheni Goroșciuc certificatul de repartizare nr. XXXXX, pentru angajare în cadrul IMSP Spitalul Raional Glodeni.

Astfel, a menționat că pârâtul și-a dat acordul verbal de a încheia contractul cu privire la instruirea și plasarea în câmpul muncii a medicilor rezidenți nr.449 din 01 noiembrie 2012.

A invocat în acest caz reclamantul prevederile art.312 Cod civil.

Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale la data de 06.07.2016 a emis ordinul nr. 71P/1, cu privire la repartizarea pentru plasarea în câmpul muncii a absolvenților de rezidențiat, promoția 71P/1, cu privire la repartizarea pentru plasarea în câmpul muncii a absolvenților de rezidențiat, promoția anului 2016.

Astfel, a considerat că pârâtul a acceptat în mod tacit condițiile contractului nr. 449 din 01.11.2012.

A declarat, că Evgheni Goroșciuc, conform punctului 4.2 lit. a) din contract și-a asumat obligația după absolvirea rezidențiatului să activeze cel puțin 3 (trei) ani conform repartizării Ministerul Sănătății (actualmente — Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale). Însă pârâtul, nu a confirmat executarea obligației asumate de a se angaja și a lucra un termen de 3 ani, conform îndreptării.

A notat că, potrivit calculelor prezentate de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” prin scrisoarea nr.03-2673 din 28 iulie 2017, privind costurile de instruire a studenților și rezidenților în cadrul Universității, cheltuielile suportate de stat pentru instruirea lui Evgheni Goroșciuc constituie suma de 134 110 de lei.

A solicitat reclamantul obligarea pârâtului Goroșciuc Evghenii să execute obligațiunea de a activa cel puțin trei ani din data recepționării unei noi repartizări eliberate Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova.

Prin hotărârea din 30 ianuarie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni acțiunea a fost respinsă integral (f.d. 65, 72-75).

Prin decizia din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii

Moldova și s-a menținut hotărârea din 30 ianuarie 2020 a Judecătorei Drochia, sediul Glodeni.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, contractul în cauză nu a fost semnat de către Goroșciuc Evgheni, nefiind prezentate probe că actul juridic respectiv ar fi fost adus la cunoștința pîrîtului la încadrarea în studii postuniversitare – rezidențiat.

Potrivit pct.1 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.1396 din 24.11.2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști, se stabilește că, începând cu anul de studii 2003-2004, instruirea medicilor și farmaciștilor prin studii postuniversitare în rezidențiat, cu finanțare de la bugetul de stat, se va efectua exclusiv în bază de contract individual încheiat cu Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

În conformitate cu pct.2 și pct.3 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.1396 din 24.11.2003, a fost aprobat Contractul-tip privind instruirea în rezidențiat și plasarea în câmpul muncii a medicilor și farmaciștilor.

La fel este stipulat faptul, că după absolvirea studiilor postuniversitare prin rezidențiat, medicii și farmaciștii, tineri specialiști, vor fi repartizați de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale pentru plasare în câmpul muncii, conform necesităților statului, pe o perioadă de trei ani. La repartizarea medicilor de familie se va ține cont de rezultatele concursurilor, de atribuire a practicilor medicului de familie.

În conformitate cu pct.4 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.1396 din 24.11.2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști, în cazul nerespectării de către tinerii specialiști a contractului semnat cu Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, ei sînt obligați să restituie cheltuielile pentru instruirea universitară, din contul bugetului de stat, și postuniversitară în volumul calculat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

Astfel, reieșind din materialele cauzei și din explicațiile părților, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a constatat faptul că, contractul nr. 449 (f.d.15) este semnat unilateral doar de către Ministerul Sănătății, iar semnătura lui Goroșciuc Evgheni nu este aplicată pe acesta, ceea ce confirmă faptul că ultimul nu și-a asumat nici o obligație și nu a exteriorizat consimțămîntul pentru încheierea contractului respectiv.

Atât timp cât, contractul nr. 449 din 01.11.2012 nu este semnat de către Goroșciuc Evgheni, nefiind îndeplinită condiția cerută prin lege, iar reclamantul nu a făcut dovadă că Goroșciuc Evgheni și-a asumat obligația să activeze după absolvirea cel puțin trei ani conform repartizării Ministerului Sănătății, neexecutarea unei obligații neasumate în condițiile legii nici nu poate fi imputată pârâtului.

Astfel, instanța de apel a constatat că, nu este valabilă în privința lui Goroșciuc Evgheni cerința stipulată în pct.4 al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.1396 din 24.11.2003 cu privire la instruirea medicilor și farmaciștilor rezidenți și plasarea în câmpul muncii a tinerilor specialiști, prin care rezidentul este obligat după absolvirea să activeze cel puțin trei ani conform repartizării Ministerului Sănătății, or, aceasta sunt clauzele contractuale care urmează a fi negociate și consemnate de ambele părți, ceea ce în cazul dat nu a fost respectat.

La 15 februarie 2021, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului s-a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și nu au făcut referire la normele juridice care se atribuie cazului dat.

Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova consideră că intimatul a acceptat în mod tacit condițiile contractului nr.449 din 01.11.2012, a participat la instruirile asigurate din contul bugetului, a primit bursa din contul statului, a acceptat repartizarea pentru a se angaja la SR Glodeni, astfel și-a manifestat voința de a încheia și semna contractul nr.449 din 01.12.2012.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 13 octombrie 2020 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 11 decembrie 2020 (f.d.107), și recepționată de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova la 16 decembrie 2020 conform avizului de recepție (f.d.109).

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 15 februarie 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 12 martie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din

3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova împotriva deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru